

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J. T.**, bývajúceho v Č., zastúpeného JUDr. M. C., advokátkou v N., proti odporkyni **D.**, so sídlom v N., zastúpenej JUDr. D. B., advokátkou v T., **o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 10 C 321/2010, o dovolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 21. marca 2012 sp. zn. 17 Co 218/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyni náhradu trov dovolacieho konania 79,58 € na účet advokátky JUDr. D. B. do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom zo 17. mája 2011 č.k. 10 C 321/2010-110 zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru dané mu odporkyňou listom z 15. júla 2010. Navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyni trovy konania v sume 386,11 € k rukám právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že odporkyňa okamžite skončila pracovný pomer s navrhovateľom podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce z dôvodu porušenia Vnútorného pracovného poriadku v bode 2.4 písm. n/ pre vzájomné fyzické napadnutie spoluzamestnancom dňa 12. júla 2010. Okamžité skončenie pracovného pomeru podpísal riaditeľ odporkyne (Ľ. C.) menovaný do tejto funkcie s účinnosťou od 1. januára 2009 a vzhľadom na to, že zamestnanci odporkyne neboli organizovaní v odboroch (s výnimkou zástupcu zamestnancov pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci), nemohlo byť prerokované so zástupcami zamestnancov. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že po nevhodnom vyjadrení sa navrhovateľa na adresu jeho

spolupracovníka R. K., došlo medzi nimi ku konfliktu, ktorý vyústil do fyzického napadnutia R. K.. Navrhovateľ bol zranený a R. K. mal roztrhnutú retiazku, ktorú nosil na krku. Podľa názoru súdu nemožno akceptovať tvrdenie navrhovateľa, že sa len bránil, pretože konflikt vyvolal svojimi vulgárnymi vyjadreniami. Keďže vzájomné fyzické napádanie spoluzamestnancov na pracovisku je neprípustné a je v rozpore so základnými zásadami pracovného poriadku odporkyne, treba ho považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny. Preto súd uzavrel, že okamžité skončenie pracovného pomeru, spĺňajúce zákonné náležitosti po formálnej stránke, keď bol preukázaný aj v ňom vymedzený dôvod, je platným skončením pracovného pomeru a návrh navrhovateľa (na určenie jeho neplatnosti) nie je dôvodný. Za neopodstatnené a v rozpore s vykonaným dokazovaním vyhodnotil aj tvrdenie navrhovateľa, že nebol oboznámený s pracovným poriadkom odporkyne. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie navrhovateľa rozsudkom z 21. marca 2012 sp. zn. 17 Co 218/2011 rozsudok okresného súdu ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.) potvrdil a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyňi k rukám právneho zástupcu náhradu trov odvolacieho konania v sume 77,29 € do troch dní. V plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovým stavom zisteným prvostupňovým súdom, ktorý vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 O.s.p., a z neho vyplývajúcim právnym posúdením veci ako aj s odôvodnením jeho rozhodnutia. Preto sa obmedzil len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, na ktoré v podrobnostiach poukázal (§ 219 ods. 2 O.s.p.). V odôvodnení tiež konštatoval, že z odvolania navrhovateľa ani nie je možné zistiť, aký odvolací dôvod navrhovateľ uplatnil, lebo v odvolaní výslovne neuvádza žiadny z odvolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p. Opakovane uvádza iba skutočnosti, s ktorými sa súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí vysporiadal. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie navrhovateľ. Navrhol, aby ho dovolací súd zmenil tak, že vyhovie jeho návrhu v celom rozsahu a prizná mu náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. Nesúhlasil so záverom odvolacieho súdu, že rozsudok súdu prvého stupňa treba ako vecne správny potvrdiť. V súvislosti s konštatovaním odvolacieho súdu, podľa ktorého z odvolania nie je možné zistiť, aký odvolací dôvod uplatňuje, poukázal na ustanovenie § 209 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 1 O.s.p. Teda, ak odvolací súd nepovažoval odvolanie

za dostatočné (zrejme na rozdiel od súdu prvého stupňa) v súlade s O.s.p., mal ho pred rozhodnutím o ňom vyzvať na jeho doplnenie. Z odvolania však jednoznačne vyplývalo, že na základe vykonaných dôkazov dospel súd k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne aj k nesprávnemu právnemu záveru. Trval na tom, že žiadnymi relevantnými dôkazmi nebol v konaní preukázaný dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru tak, ako je uvedený v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa. Nebolo totiž preukázané, že napadol spolupracovníka. Hoci je zřejmé, že k fyzickému konfliktu došlo, nebol to on, kto ho vyvolal, ale sa len bránil. Napokon fyzický konflikt nie je ako dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru vo vnútornom pracovnom poriadku odporcu ani uvedený.

Odporkyňa navrhla dovolanie navrhovateľa zamietnuť. Uviedla, že v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. je podmienkou, aby porušenie procesného postupu súdu malo za následok nesprávne rozhodnutie. Dovolateľ pritom na žiadne takéto procesné pochybenia vo svojom dovolaní nepoukazuje. Pokiaľ namieta, že odvolací súd vychádzal zo skutkového zistenia, ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní, ide o dovolací dôvod upravený Občianskym súdnym poriadkom účinným do 31. augusta 2003. Opakovanie a zdôrazňovanie skutkových okolností dovolacím dôvodom nie je.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Keďže v prejednávanej veci je dovoláním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, podmienky prípustnosti dovolania upravuje ustanovenie § 238 O.s.p.

Dovolanie je zásadne prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu,

ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného právneho významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Dovoláním navrhovateľa nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci nevyslovil ani záväzný právny názor, od ktorého by sa odvolací súd mohol odchýliť a nejde ani o prípad týkajúci sa neplatnosti zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie navrhovateľa nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť odvolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku či uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z obsahu dovolania vyplýva, že navrhovateľ uvedené vady konania nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Preto prípustnosť dovolania navrhovateľa z § 237 O.s.p. vyvodit' nemožno.

Navrhovateľ dovolanie odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., t.j., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Tzv. iné vady konania (t.j. procesné vady, ktoré na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladajú zmätočnosť rozhodnutia a ktorých základom je

porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní a dôsledkom nesprávne rozhodnutie súdu) a nesprávne právne posúdenie veci sú síce relevantnými dovolacími dôvodmi, samé osebe však prípustnosť dovolania nezakladajú. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania (o aký prípad išlo v danej veci), nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť preskúmaniu po vecnej a právnej stránke. Dovolanie je totiž podľa Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu, ale len tie, o ktorých to zákon výslovne ustanovuje.

Keďže v danej veci nebolo dovolanie procesne prípustné, nemohol dovolací súd pristúpiť k preskúmaniu správnosti právneho posúdenia veci súdmi nižších stupňov (všetkými senátmi najvyššieho súdu je zhodne zastávaný názor, že nesprávne právne posúdenie veci nie je procesnou vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.) a zaoberať sa tzv. inými vadami konania namietanými v dovolaní. Aj pokiaľ dovolaateľ namietal nesprávnosť skutkových zistení, tieto by mohli prípadne zakladať (len) tzv. inú vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (nie nedostatok, ktorý by v rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol považovaný za dôvod, ktorý zakladá procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., pretože ním nie je znemožnená realizácia procesných oprávnení účastníka konania). Vadu tejto povahy však možno namietat iba v procesne prípustnom dovolaní (čo nebol daný prípad).

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľa podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako také, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnej odporkyňi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti navrhovateľovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia, ktoré dovolací súd priznal za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu z 13. júna 2012, č.l. 141), t.j. 58, 69 € spolu s paušalom 7,63 € a 20 % DPH 13,26 € v sume 79,58 € (§ 11

ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. októbra 2012

JUDr. Ladislav Górasz, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová